

Predsjednik Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine Alija Izetbegovic i Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tudjman, polazeci od Sporazuma o prijateljstvu i suradnji između Republike Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske od 21. srpnja, a nakon razgovora delegacija Republike Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske koji su održani 21. rujna 1992. godine u New Yorku tijekom 47. zasjedanja Generalne skupštine Ujedinjenih naroda,

Svjesni važnosti zajedničkih interesa njihovih zemalja u zaštiti njihove neovisnosti, suverenosti i teritorijalne cjelovitosti, ozbiljno zabrinuti zbog nastavka agresije ostatka Jugoslavenske narodne armije bivše SFRJ i srpskih i crnogorskih vojnih regularnih i neregularnih snaga na Republiku Bosnu i Hercegovinu, te vođeci računa da ostaci tzv. JNA bivše Jugoslavije još drže pod okupacijom teritorij Republike Hrvatske južno od Dubrovnika, da srpske snage napadaju teritorij Republike Hrvatske s teritorija Republike Bosne i Hercegovine, te da dio srpskih iregularnih odreda u Hrvatskoj, prerušeni u lokalnu miliciju, pruža otpor UNPROFOR-u u provedbi mirovnog plana Cyrusa Vancea;

Polazeci od temeljnih načela članka 51 Povelje Ujedinjenih Naroda koji jamči legitimno pravo suverenih država na samoobranu;

Pozdravljajući mirovnu akciju i humanitarne napore Ujedinjenih Naroda;

Pozdravljajući Rezoluciju 777 Vijeća Sigurnosti Ujedinjenih Naroda i Rezoluciju 47/1 Generalne skupštine Ujedinjenih Naroda o delegitimizaciji Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije;

Spremni i dalje provoditi zaključke Londonske konferencije i odnosne rezolucije Vijeća Sigurnosti Ujedinjenih Naroda, te aktivno promicati Zenevske mirovne procese:

suglasili su se da potpisu:

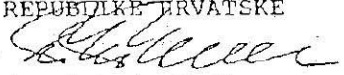
DODATAK SPORAZUMU

O PRIJATELJSTVU I SURADNJI IZMEDU
REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE HRVATSKE

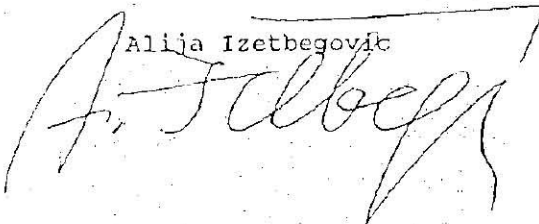
1. Dosadasnji diplomatski, politicki i humanitarni napori medjunarodne zajednice nisu zaustavili agresiju na Republiku Bosnu i Hercegovinu i Republiku Hrvatsku, suverene clanice Ujedinjenih Naroda, niti su bitno ublazili stradanja civilnog pucanstva. Stoga Republika Bosna i Hercegovina i Republika Hrvatska zahtijevaju energicnu akciju medjunarodne zajednice u zastiti od strane agresije, u skladu sa odredbama Sedmog poglavlja Povelje Ujedinjenih Naroda.
2. Iznova se istice potreba jacanja napora na iznalazenju politickog rjesenja za prestanak rata i provedbu nacela o ustrojstvu Republike Bosne i Hercegovine kao ravnopravne i cjelovite zajednice triju konstitutivnih naroda.
3. U skladu s pravom na samoobranu i zajednicku obranu od agresije, osnovat ce se zajednicki Odbor radi uskladjivanja obrambenih napora, sve dok agresija u potpunosti ne prestane.
4. Republike Bosna i Hercegovina i Republika Hrvatska zajednicki ce zatraziti ukidanje embarga na izvoz oruzja u Republiku Bosnu i Hercegovinu i Republiku Hrvatsku, propisan Rezolucijom 713 Vijeca Sigurnosti Ujedinjenih Naroda.
5. Ustrajno ce se i dosljedno, u skladu sa obicajnim i kodificiranim medjunarodnim pravom, promicati politika zastite ljudskih prava, progoniti i kaznjavati ratni zlocinci, poglavito pocinitelji zlocina genocida.

U New Yorku, 23. rujna 1992.

PREDSJEDNIK
REPUBLIKE HRVATSKE

dr. Franjo Tuđman

PREDSJEDNIK PREDsjedništva
REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Alija Izetbegović